

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-51/2016

Instanța de fond: Judecătoria Sîngerei

Judecător: Cheptea Cristina

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

18 mai anul 2016

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Avînd în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefieri

Peterman Veronica, Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocatului Raciula Alexandru

A judecat în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Diaconu Iulian împotriva sentinței Judecătoria Sîngerei din 12.05.2014, conform căreia

xxx, nascut la xxx, originar și domiciliat în mun.xxx strada xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, supus serviciului militar, studii superioare, căsătorit, are la întreținere un copil minor, angajat al Inspectoratului de Poliție xxx în calitate de șef de post al sectorului nr.xx orașul xxx, fără antecedente penale

A fost achitat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delict.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 07.10.2013-19.05.2014.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 16.06.2014-XXXXXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut că xxx a fost pus sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzută de lit.c) a alin.2 al art.324 Cod Penal al Republicii Moldova și anume pentru faptul, că activând în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție xxx al Inspectoratului General de Poliție al MAI RM, numit în această funcție prin ordinul Inspectorului General Șef nr.36-ef. din 07.03.2013, fiind deci persoană publică, în conformitate cu prevederile art.123 alin.2 Cod Penal al Republicii Moldova, fiind persoană publică, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitată, potrivit prevederilor art.2 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, cu misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, contrar prevederilor art.26 alin.1 lit.lit.a),b),c) și d) și prevederilor art.28 alin.1 lit.lit.g) și i) ale Legii nominalizate mai sus, care prevăd că polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: să respecte cu stricte drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru

persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute și să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, perseverență, obiectivitate și imparțialitate, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și să întreprindă alte acțiuni interzise prin lege, acceptând concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a săvârșit infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

Astfel, acționând intenționat și din interes material, începând cu data de 04.09.2013, dispunând de informația precum că cet.xxx, locuitoare a sat.xxx r-nul xxx, a vândut la aceeași dată unei persoane, neidentificate la moment de organul de urmărire penală, o sticlă de băutură spirtoasă (rachiu produs în condiții casnice), fără ca ea să dispună de careva acte permise pentru această activitate, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, prin extorcare a pretins de la cet.xxx bani în sumă totală de 1500 lei, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu, manifestate prin înregistrarea faptelor ilegale de realizare a băuturilor spirtoase, examinarea cazului respectiv, constatarea contravenției și întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința cet.xxx, banii în suma respectivă i-a primit personal de la ultima pe data de 06.09.2013, aproximativ în jurul orei 12.58, în garajul gospodăriei cet.xxx, amplasată în sat.xxx r-nul xxx, în urma cărui fapt a fost reținut de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului Național Anticorupție.

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Diaconu Iulian pe motivul ilegalității sentinței, cu indicarea următoarelor considerente:

-în ședința de judecată vinovăția lui xxx în comiterea infracțiunii încriminate a fost dovedită integral prin totalitatea de probe administrate în cadrul urmăririi penale, examinate în ședința de judecată, și anume: declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, xxx și materialele cauzei penale,

-instanța de judecată în mod eronat a neglijat valoarea probantă a tuturor probelor examinate, fiind totodată dusă în eroare de poziția părții apărării, inculpatul care nu și-a recunoscut vina, poziție care poartă un caracter de apărare și declarativ, scopul primordial fiind eschivarea de la răspunderea penală și care de fapt au fost puse în totalitate la baza sentinței de achitare,

-în scopul argumentării sentinței de achitare instanța de judecată în mod nejustificat a redus valoarea probantă a probelor examinate în ședință, prezentate de acuzaare și acumulate pe parcursul urmăririi penale în mod legal și cu respectarea în acest sens a prevederilor Codului de procedură penală,

-instanța de judecată în sentința de achitare a menționat, că a considerat necesar de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului xxx din considerentele că în rezultatul examinării cauzei penale în instanța de judecată, învinuirea înaintată lui xxx este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului, iar fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii încriminate,

-în motivarea sentinței de achitare instanța de judecată pentru respingerea probelor materiale prezentate de către acuzaare întru confirmarea acuzațiilor aduse inculpatului și anume: procesul-verbal de primire a plângerii de la cet.xxx din 05.09.2013, procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 06.09.2013, procesul-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 07.09.2013, în care sînt redat discuțiile și acțiunile între cet.xxx și xxx, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.09.2013, a admis în totalitate obiecțiile părții apărării asupra legalității acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigație efectuate în cadrul cauzei penale respective, prin prisma prevederilor art.94 și art.251 Cod de procedură penală, fără a aprecia într-un mod rezultatul obținut ca urmare a acțiunilor de urmărire penală și măsurilor speciale de investigație petrecute în cauză, exclude declarațiile martorului xxx, conform datelor cărora se confirmă clar și cu certitudine faptul pretinderii și primirii prin extorcare de către xxx a banilor în sumă de 1500 lei de la xxx și a rezultatelor amenințărilor care pot apărea în cazul în care ultima nu va transmite banii preținși,

-în ceea ce privește proba materială și anume procesul-verbal de primire a denunțului din 05.09.2013 de la xxx, instanța incorect a menționat faptul că nu poate fi reținut ca mijloc de probă din considerentele că conține date neveridice, exprimate prin faptul că denunțatorul nu a putut explica noțiunea „extorcării”. În ședința de judecată, martorul xxx a concretizat faptul, că aflându-se la CNA, procesul-verbal de primire a denunțului într-adevăr a fost scris de colaboratorii CNA, după care i l-au citit și ea l-a semnat, recunoscându-și semnătura. A mai declarat că a fost nevoită și chiar obligată într-un fel să-i transmită lui xxx banii solicitați de acesta, deoarece tot de către el a fost amenințată, că pentru realizarea sticlei cu rachiu va fi închisă într-un „podval” împreună cu guzganii. Or, crearea unor astfel de condiții nu impun oare persoana (în speță xxx) să dea banii solicitați cu scopul de a preveni consecințele nefaste asupra intereselor sale legale, exprimate prin dreptul la viață, dreptul la libera circulație și nu în ultimul moment, existența principiului prezumției nevinovăției, deoarece până la acel moment, agentul constatator în persoana lui xxx, nu a administrat careva probe ce ar demonstra comiterea de către xxx a cărorva fapte ilicite. Astfel, consideră că instanța de judecată eronat a constatat lipsa elementului „extorcare” în acțiunile inculpatului xxx, acest element fiind confirmat pe deplin în cadrul cercetărilor judecătorești prin declarațiile martorului xxx, care atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetărilor judecătorești a dat declarații sub jurământ, fiind preîntîmpinată despre răspunderea penală ce poate surveni în cazul dării declarațiilor minciunoase. În acest sens, este vădit absent și comportamentul provocator în acțiunile declarantului infracțiunii xxx sau ale organului de urmărire penală,

-în ceea ce privește procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 06.09.2013 și procesul-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 07.09.2013, consideră că instanța de judecată în mod eronat a respins aceste probe ca administrate cu încălcarea prevederilor referitoare la calitatea persoanei. În motivarea poziției sale instanța de judecată a invocat prevederile art.94 alin.(4) pct.8) CPP precum și prevederile art.251 alin.(1) și (2) CPP, conform cărora în procesul penal nu pot fi admise ca probe și prin urmare se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în

instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute de o persoană care nu are dreptul să efectueze acțiuni procesuale în cauza penală precum și cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod,

-referindu-se la prevederile citate, instanța a menționat că acțiunile date de urmărire penală au fost petrecute de către ofițerii de investigație xxx și xxx, pe când procesele-verbale au fost întocmite de către ofițerul de urmărire penală xxx,

-cu referire la aceste argumente ale instanței de judecată menționează, că în conformitate cu prevederile art.132/1 alin.(1) CPP, activitatea specială de investigație reprezintă totalitatea de acțiuni de urmărire penală cu caracter public și/sau secret efectuate de către ofițerii de investigații în cadrul urmăririi penale numai în condițiile și în modul prevăzut de prezentul cod, ceea ce a și avut loc în cadrul prezentei cauze penale, unde a fost dispusă efectuarea controlului transmiterii banilor prin ordonanța procurorului și documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice prin încheierea judecătorului de instrucție. În continuare, la finalizarea măsurilor speciale de investigații dispuse, în conformitate cu prevederile art.132/4 alin.(4) Cod de procedură penală, ofițerii de investigații abilitați au informat procurorul prin rapoarte despre rezultatele obținute la efectuarea acestor măsuri, normă procesuală care de asemenea a fost respectată,

-necătând la faptul că norma generală, prevăzută la art.132/1 CPP prevede că activitatea specială de investigații este efectuată de ofițerii de investigații, art.135 alin.(2) CPP prevede că controlul transmiterii banilor poate fi efectuat doar de către organele de urmărire penală ale MAI sau CNA, ofițerii de investigații nefiind parte a organelor de urmărire penală,

-reieșind din normele menționate, expres prevăzute de Codul de procedură penală, ofițerul de urmărire penală împreună cu ofițerii de investigații au întocmit procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor din 06.09.2013 și procesul-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 07.09.2013, cu respectarea prevederilor art.132/5 CPP, în care au fost menționate toate cerințele prevăzute la alin.(1)-(3) ale articolului menționat. În astfel de circumstanțe, nu constată o careva încălcare a calității persoanei ce urma să întocmească procesele-verbale, deoarece acestea au fost întocmite de către ofițerul de urmărire penală, împreună cu ofițerii de investigații, reieșind din prevederile articolelor citate în acest sens,

-cert este însă faptul, că măsurile speciale de investigații - controlul transmiterii banilor precum și cel al documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, au fost declarate legale prin ordonanța procurorului în primul caz și încheierea judecătorului de instrucție în cel de-al doilea caz, judecătorului de instrucție fiindu-i aduse la cunoștință rezultatele efectuării acestei, ultimul pronunțându-se și asupra legalității procesului-verbal de consemnare. Astfel, fiindu-le aduse la cunoștință rezultatele măsurilor speciale de investigație, partea apărării nu a contestat în timp actele prin care au fost recunoscute aceste legale precum și rezultatele în cazul în care nu au fost de acord, iar instanța de judecată nu a luat în considerație acest fapt, mai ales că sîntem în fața unui fapt adjudecat, recunoscut prin încheiere neanulată a instanței de judecată,

-deasemenea, instanța de judecată eronat a constatat faptul că în realitate a fost efectuată măsura specială de investigație-interceptarea și înregistrarea comunicărilor, pe motiv că o astfel de măsură nu a fost efectuată, deoarece nu au fost interceptate doar comunicările între martorul xxx și xxx, dar și relevarea și fixarea acțiunilor acestor persoane, fiind utilizate aparate tehnice de înregistrare. Acest argument al acuzării vine și în situația în care au fost relevate și fixate și acțiunile de transmitere a banilor de la martor către xxx și nu doar comunicările, acțiune care se încadrează perfect în prevederile art.134/3 CPP, măsură care a și fost efectuată de către colaboratorii Centrului Național Anticorupție, în limitele măsurii speciale de investigație autorizate legal de către judecătorul de instrucție,

-instanța de judecată eronat a interpretat și prevederile art.132/2 alin.(2) CPP, indicînd că nu au fost prezentate probe ce ar confirma că mijloacele tehnice cu care au fost efectuate înregistrările audio și video la data de 06.09.2013 au fost certificate în modul corespunzător, conform Legii cu privire la standartizare nr.590-XIII din 22.09.1995, motiv din care aceste probe au fost recunoscute inadmisibile, deoarece fac parte dintr-o sursă imposibil de a o verifica în ședința de judecată. Cu referire la aceste argumente aduse de către instanța de judecată, ține să menționeze că potrivit prevederilor art.132/2 alin.(2) CPP, în procesul efectuării măsurilor speciale de investigații se face uz de sisteme informaționale, aparate de înregistrare video și audio, de aparate de fotografiat și de filmat, de alte mijloace tehnice, dacă acestea au fost autorizate în modul stabilit de lege. Aici ține să menționeze că, prin noțiunea de „dacă acestea au fost autorizate în modul stabilit de lege”, se înțelege autorizarea acestor tehnici la aplicarea lor în procesul de efectuare a măsurilor speciale de investigații, ceea ce în situația prezentei cauze penale a fost „autorizată” prin încheierea Judecătorului de instrucție din 06.09.2013, prin care a fost autorizată măsura specială de investigație-documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a întregii întrevederi între cet.xxx și xxx cu aplicarea tehnicii speciale moderne - camera video de model „HY 900” și dictofonul digital „EDIC-Mini B-22”. În conținutul Legii cu privire la standartizare nr.590-XIII din 22.09.1995 nu este aplicată absolut deloc noțiunea de „autorizare”, mai ales că chiar din prevederile art.1 al Legii numite supra, prin „aplicare a unui standard” se denumește utilizarea standardului în sfera producției, comerțului și în alte domenii. Astfel, constată că instanța de judecată eronat a argumentat acest segment al urmăririi penale or, reieșind din argumentele instanței, în aceeași situație poate fi pusă și tehnica Judecătoriei Singerei, cu ajutorul căreia în cadrul ședințelor de judecată au fost vizualizate înregistrările audio și video, sau tehnica cu ajutorul căreia au fost înregistrate audio ședințele de judecată pe cauza penală respectivă, instanța de judecată neprezentând careva probe ce ar confirma că aceste mijloace tehnice sînt „certificate” în modul corespunzător și nu există riscul de a modifica într-un fel sau altul conținutul imaginilor video sau audio, se mai menționează că martorul xxx a comunicat instanței de judecată că au fost folosite mijloacele tehnice din dotarea Centrului Național Anticorupție și nu tehnica sa personală,

-cu referire la procesul-verbal de reținere a lui xxx din 06.09.2013, instanța de judecată corect a indicat că în cadrul percheziției corporale a acestuia, asupra sa nu au fost depistate mijloacele bănești în sumă de 1500 lei primiți de către acesta de la xxx. Conform declarațiilor martorilor xxx și xxx, aceștia au arătat că în timp ce alergau în urma lui xxx, au văzut cum acesta a scos din buzunarul pantalonilor o hârtie de culoare albă împăturită, pe care a aruncat-o sub gardul cet.xxx, la care ulterior ei s-au întors și în timpul efectuării cercetării la fața locului acea hârtie a fost ridicată de către ofițerul de urmărire penală, iar la

desfacerea ei, în hârtie au fost depistate mijloacele bănești în sumă de 1500 lei, anume acele bancnote care au fost marcate și transmise lui xxx, pe care ea ulterior le-a transmis lui xxx. Astfel, se constată clar proveniența foi de hârtie și a banilor din ea, ceea ce vine în completarea declarațiilor martorului xxx, care spune că xxx i-a spus să pună banii în foaia de hârtie albă, pe care el a împăturit-o și a pus-o în buzunarul pantalonilor,

-eronată este și opinia instanței de judecată că înregistrarea video a acțiunii de urmărire penală - reținerea lui xxx nu conține mențiuni privind data și ora efectuării acestei acțiuni. Necățând la faptul că înregistrarea video nu conține astfel de informație, ofițerul de urmărire penală declară cert în cadrul petrecerii acestei acțiuni data și ora, mai mult ca atât, data și ora reținerii este indicată în procesul-verbal de reținere precum și data și ora întocmirii acestui proces-verbal, după care a urmat acțiunea de urmărire penală - cercetarea la fața locului, care de asemenea a fost documentată prin proces-verbal, iar înregistrarea video a acestor acțiuni s-a petrecut încontinuu, fără a fi efectuate careva întreruperi sau pauze. Mai mult ca atât, imediat după reținerea de facto a lui xxx, acțiune înregistrată video, la indicarea martorilor a locului unde xxx a aruncat foaia de hârtie, grupul în componența colaboratorilor CNA s-a deplasat în câteva clipe la locul unde se afla foaia de hârtie împăturită, luând în vizorul camerei video acel loc până la ridicarea nemijlocită a acelei hârtii, în care au fost depistați banii,

-în ședințele de judecată vinovăția lui xxx în comiterea infracțiunii incriminate a fost dovedită integral prin totalitatea de probe administrate în cadrul urmăririi penale legal, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală și examinate în ședința de judecată,

-aprecierea tendențioasă și unilaterală a probelor de către instanță a favorizat la pronunțarea unei sentințe de achitare a lui xxx pe art.324 alin.(2) lit.c) Cod penal, în sentința de achitare fiind apreciate critic toate probele acușării, fiind puse la baza sentinței pronunțate exclusiv doar pretențiile apărării și declarațiile inculpatului, expuse pe întreg parcursul cercetării judecătorești,

-în procesul de declarare a prezentului apel, se menționează și faptul că la data de 12.05.2014 de către instanța de judecată a fost pronunțat doar dispozitivul sentinței de achitare, ceea ce contravine prevederilor art.338 din Codul de procedură penale care stabilește, că judecătorul care judecă cauza unipersonal stabilește după încheierea susținerilor orale locul, data și ora pronunțării hotărârii motivate, iar hotărârea motivată se pronunță în termen de până la 30 de zile. Dispozitivul hotărârii poate fi adoptat, în urma deliberării, doar în cazul în care cauza se judecă de un complet de judecători, raportând la situația de fapt, sentința motivată a fost pronunțată abia la data de 19.05.2014,

-solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței, dispunînd rejudecarea cauzei de către instanța de apel cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea lui xxx o pedeapsă sub formă de 7(șapte) ani închisoare cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor de poliție pe un termen de 5 ani în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei lui xxx a-l calcula din momentul arestării de facto a inculpatului, acesta fiind luat sub strajă din sala de judecată, cu includerea termenului de reținere și a celui de aflare în stare de arestare la domiciliu. A aplica față de inculpatul xxx măsura preventivă - arestarea preventivă.

În ședința instanței de apel procurorul Dubăsari Valeriu a susținut apelul acuzatorului de stat, solicitînd admiterea lui din motivele invocate, cu casarea sentinței instanței de fond pe motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi prin care xxx să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.324 al.2 lit.c CP RM la 7 ani închisoare cu amendă în mărime de 2000 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor de poliție pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, reeșind din faptul că prin sentința instanței de fond inculpatul a fost achitat a solicitat reluarea cercetării judecătorești, cercetarea probelor în instanța de apel, cu audierea martorilor și examinarea probelor materiale.

Suplimentar procurorul Dubăsari Valeriu a declarat că consideră că vina inculpatului în faptele incriminate este dovedită deplin prin probele cercetate, în afară de declarațiile martorilor audiați atât în instanța de fond cît și în instanța de apel acușarea a prezentat un șir de înscrisuri care sunt anexate la materialele cauzei penale, inclusiv corpuri delictive, care au fost reproduse, înregistrările audio și video care sunt recunoscute și anexate ca corpuri delictive la materialele cauzei penale, toate acțiunile de investigație și de urmărire penală pe caz au fost efectuate în strictă prevedere cu legislația în vigoare, fiind autorizate de judecătorul de instrucție și care ulterior au trecut verificarea legalității acestor acțiuni efectuate de către organul de urmărire penală, fiind recunoscute ca legale, la materialele cauzei penale au fost anexate în copii Registrul nr.1 și Registrul nr.2 al Inspectoratului de Poliție xxx, registrul despre înregistrarea comunicărilor despre comiterea infracțiunilor și registrul de înregistrare a altor comunicări și în perioada ce se referă la cauza penală, nefiind înregistrat de către xxx faptul depistării comercializării ilegale de către cet.xxx a băuturilor spirtoase, dacă se pretinde că a fost un asemenea caz, urma să fie înregistrat faptul dat cu întocmirea unui proces verbal, ceea ce nu a fost făcut.

Procurorul participant a mai menționat că din imaginile video se vede primirea de către xxx a sumei de 1500 lei, care ulterior a fost găsită în rezultatul procesului de efectuare a reținerii de către colaboratorii CNA, sunt aceleași bancnote transmise lui xxx la cererea acesteia pentru transmiterea sub control a acestei sume de bani cu bancnote cu valoarea nominală de 200, 100 lei care au fost ulterior ridicate, se vede cum xxx primește banii, modul în care a făcut un pachet de hîrtie în care a pus banii pentru a nu lăsa amprente digitale pe aceste bancnote și pentru a nu rămîne urme pe degetele, îmbrăcămintea ultimului, din care considerente susține integral apelul declarat de către acuzatorul de stat, solicitînd admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond, în aspectul nominalizat.

Inculpatul xxx în ședința instanței de apel a declarat că nu este de acord cu apelul procurorului, solicitînd respingerea apelului acuzatorului de stat ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări, deoarece nu este vinovat.

Avocatul inculpatului xxx, Raciula Alexandru în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de procuror, consideră sentința instanței de fond întemeiată, legală și motivată, a menționat că urmărirea penală a fost petrecută

cu grave derogări a legislației procesual-penale care au fost reflectate în sentința instanței de fond, solicitând respingerea apelului declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Suplimentar avocatul Raciula Alexandru a declarat că consideră sentința de achitare ca fiind un rezultat a unei aprecieri obiective prin coroborare a tuturor probelor administrate în cauză penală respectivă, deplasarea inculpatului la domiciliul lui xxx la data de 04.09.2013 după cum s-a constatat pe parcursul cercetării judecătorești prin examinarea fișei de post a inculpatului în raport cu funcția deținută este în cadrul atribuțiilor sale, nimic ilegal în comportamentul inculpatului nu a avut loc, potrivit respectivelor atribuții de serviciu conținute în p.6 lit.a,b a fișei de post el este îndreptățit, ba chiar obligat să analizeze în permanență starea ordinii publice, să asigure urmărirea permanentă a situației operative, să întreprindă după caz măsuri adecvate de reacționare, s-a constatat cert prin audierea petentei xxx, prin audierea inculpatului și prin examinarea probelor scrise că în acest interval de timp de la 04 pînă la 06.09.2013 nu a avut loc absolut nici o întâlnire dintre xxx și inculpat și nici altfel de comunicări, faptul că inculpatul ar fi primit la data de 06.09.2013 aproximativ pe la orele 12.58 în gospodăria lui xxx bani în sumă de 1500 lei nu s-a stabilit, fapta de primire care presupune intrarea în posesie a mijloacelor bănești ilegale urmează a fi dovedită de către partea acuzării, potrivit procesului verbal de reținere din 06.09.2013 asupra lui xxx careva mijloace bănești nu s-au depistat, mijloacele bănești care în acuzație se pretinde că au fost primite de către inculpat la ora 12.58 de fapt sunt reflectate în procesul verbal de cercetare la fața locului care este întocmit la data de 06.09.2013 ora 15.00, banii care se pretind că au fost transmiși sub control au fost depistați într-un loc public, pe o porțiune de drum sub gardul gospodăriei cet.xxx, imaginile video prezentate de către partea acuzării nu confirmă obiectiv că inculpatul a primit aceste mijloace bănești, reieșind din jurisprudența națională confirmată prin Hotărîrea CJSJ și în special a CEDO atunci cînd merge vorba despre acuzația în baza art.324 CP cu privire la fapta de corupere, urmează a verifica din start prezența sau absența indicilor care confirmă faptul de provocare sau facilitare a săvîrșirii infracțiunii și printre indicii care permit delimitarea prezenței faptului infracțional este inclusiv și faptul dacă fără intervenția organelor respective ar fi avut loc sau nu infracțiunea.

Avocatul la fel a menționat că legea spune clar că măsurile speciale de investigație în egală măsură cu acțiunile de urmărire penală trebuie să fie efectuate în strictă conformitate cu prevederile CPP, fapt ce nu a fost efectuat în cazul inculpatului, procesul verbal privind controlul transmiterii banilor prin care lui xxx îi sunt înmîinate aceste mijloace bănești pentru a fi utilizate în scopul organizării operațiunii flagrante este scris de xxx, dar această măsură specială de investigație se înfăptuiește de către o persoană concretă și anume ofițerul de investigație, aceiași situație este și referitor la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor întâlnirii dintre petent și inculpat, scris de către ofițerul de urmărire penală xxx, cu privire la interceptarea comunicărilor dintre două persoane este o măsură specială de investigație și această interceptare se efectuează cu autorizarea judecătorului de instrucție, dacă respectiva autorizare lipsește această măsură este nulă de drept, la fel dacă este măsura respectivă îndeplinită de o persoană incompetentă respectiva măsură este nulă de drept, în opinia sa instanța de fond a dat o apreciere absolut obiectivă circumstanțelor cauzei, a relevat obiectiv încălcările grave admise de către organul de urmărire penală la documentarea cazului respectiv, corect a statuat asupra prezenței indicilor de provocare și facilitare a săvîrșirii infracțiunii în acest caz, din care motiv consideră că urmează a fi respins apelul declarat de procuror, cu menținerea sentinței instanței de fond.

Audiind participanții la proces, verificînd argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, precum și cercetînd probele solicitate de acuzare și apărare, verificînd legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul procurorului urmează a fi admis, cu casarea totală a sentinței atacate referitor la achitarea inculpatului în baza art.324 al.2 lit.c CP RM, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind constatarea vinovăției lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM, reeșind din următoarele considerente.

La adoptarea soluției Colegiul penal se conduce de prevederile art.415 al.1 p.2 CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecînd cauza în ordine de apel, instanța adoptă una din următoarele decizii: 2) admite apelul, casînd sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.415 al.2/1 CPP RM, potrivit căruia se indică, că judecînd apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărîre de condamnare fără audierea învinutului prezent, precum și a martorilor acuzării solicitați de părți. Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

Colegiul penal ține să menționeze prevederile art.414 al.1 CPP RM, potrivit căruia se indică, că instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit prevederilor art.414 al.4 CPP RM se indică, că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor.

Colegiul penal ajunge la concluzia că judecînd cauza penală de învinuire a lui xxx în latura învinuirii aduse în baza art.324 al.2 lit.c CP RM instanța de fond nu a respectat normele procesuale, nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, concluzia instanței privind achitarea inculpatului fiind una eronată.

Colegiul penal consideră la fel că instanța de fond fără just temei a respins probele administrate de organul de urmărire penală, prezentate de acuzare și examinate în ședința de judecată, invocînd inadmisibilitatea probelor.

La părerea Colegiului penal, instanța de fond la fel eronat a ajuns la concluzia că activitatea denunțatorului xxx s-a plasat în sfera unei provocări, întemeiată pe bănuiala acesteia cu privire la o posibilă infracțiune a inculpatului și apoi pe colaborarea cu organele de anchetă în timpul participării la organizarea flagrantului cu scopul de a dovedi că xxx îi va solicita suma de bani în schimbul de a nu fi atrasă la răspundere contravențională, în aspectul dat concluzia instanței de fond nefiind bazată pe date obiective.

Colegiul penal conchide că instanța de fond incorect a ajuns la concluzia privind achitarea lui xxx în fapta incriminată prevăzută de art.324 al.2 lit.c CP RM și în urma cercetării probelor solicitate consideră că probele cercetate demonstrează existența infracțiunii incriminate în baza art.324 al.2 lit.c CP RM în acțiunile lui xxx, vina inculpatului fiind constatată deplin în cadrul cercetării judecătorești prin probele administrate.

Concluzia instanței de apel rezultă din cele expuse în continuare.

Conform art.101 al.1,3 CPP RM fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată.

Conform art.384 al.3 CPP RM sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Colegiul penal consideră că concluzia instanței de fond privind nevinovăția lui xxx nu se racordă la probele administrate, totalitatea probelor administrate și cercetate de către instanța de apel nicidecum nu confirmă temeinicia achitării lui, fiind prezente pe cauză suficiente probe pertinente, concludente și utile, care urmează a fi puse la baza unei sentințe de condamnare a inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM.

Instanța de fond în cadrul judecării cauzei penale nu a verificat multilateral și obiectiv toate împrejurările de fapt și de drept a cauzei în raport cu probele anexate la dosar, iar concluzia instanței este eronată și contravine cumulului de probe anexate la materialele cauzei penale.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezentate ajunge la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM și în cadrul ședinței de judecată au fost acumulate probe veridice suficiente care demonstrează comiterea de către xxx a faptului de corupere pasivă prin pretinderea și primirea de bani de la xxx, acțiuni comise cu extorcarea banilor.

Vinovăția inculpatului xxx anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM se demonstrează deplin prin elementele de fapt dobândite din probele cercetate, și anume din declarațiile martorilor, din procesele verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, prin corpurile delictive cercetate în cadrul ședințelor judiciare și care se coroborează deplin, demonstrând cu certitudine existența infracțiunii și constatarea vinovăției lui xxx în fapta prevăzută de art.324 al.2 lit.c CP RM.

Astfel în cadrul examinării apelului a fost solicitată de către procurorul Dubăsari Valeriu în vederea respectării prevederilor legale reluarea cercetării judecătorești pe caz, cu audierea martorilor xxx, xxx, xxx, a inculpatului, precum și cercetarea materialelor cauzei penale, cerere care a fost acceptată de către Colegiu.

Fiind audiat în ședința instanței de apel în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în prima instanță inculpatul xxx a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond și nu recunoaște învinuirea adusă, în anul 2013 activa în calitate de șef de post în satul xxx, pe teritoriul dat activa de unul singur, la data de 04.09.2013 se afla pe teritoriul satului împreună cu ofițerul de sector xxx, lucrau împreună asupra comercializării băuturilor alcoolice și produselor din tutun, în urma verificării, de la mai mulți cetățeni a primit informație că cet.xxx comercializează băuturi alcoolice, împreună cu xxx au plecat la ea la domiciliu ca să verifice vinde oficial sau neoficial și să facă cunoștință cu persoana dată, în urma discuției xxx a negat faptul că se ocupă cu așa ceva, în timpul discuției a fost telefonat de șeful de sector și a fost trimis în sat, precum că niște tineri serveau băuturi alcoolice în loc public, deoarece trebuia să plece a citat-o pe xxx pentru data de 06.09.2013 orele 12.00 la postul de poliție xxx, careva cereri de transmitere a banilor nu au fost înaintate și nu a contactat nici într-un mod cu xxx, la 06.09.2013 în jurul orelor 12.00 în urma discuției telefonice cu xxx au convenit să se deplaseze la domiciliul ei, deoarece ultima și-a frânt piciorul și nu se poate deplasa, venind la domiciliul lui xxx a intrat în ogradă, ultima l-a invitat în garajul care se află lângă casa de locuit pentru a discuta, avea un singur scop să o facă pe xxx să aibă încredere în el și să comunice de unde vin băuturile alcoolice, discuția a durat scurt timp vre-o 3-4 minute, ultima jura pe copiii săi că nu va mai realiza băuturi alcoolice, s-a pornit spre automobilul parcat lângă gospodărie să-și ia mapa în care se aflau actele necesare, când a ajuns aproximativ la 1 metru de la poartă din urmă a auzit o lovitură a ușei, strigând să stea pe loc, întorcând capul a văzut o persoană în haine civile, care s-a pornit violent spre el, a crezut că sunt rude a lui xxx care doresc să se răzbune și a decis să fugă, intenționa să ajungă într-un loc sigur ca să cheme ajutor, peste vre-o 60 metri a fost ajuns din urmă și trântit la pământ, după care a fost ridicat și târât înapoi spre gospodăria lui xxx, a întreat cine sunt ei, unul din ei i-a arătat legitimația spunând că sunt de la corupție, a întrebat ce sunt colaboratorii ai organelor de drept, jos i-au arătat un pachet de hirtie de culoare albă, l-au întrebat ce este în pachet și de unde s-a luat pachetul, la care le-a răspuns că nu cunoaște despre proveniența pachetului și ce se află în pachet.

Din declarațiile inculpatului xxx depuse în instanța de fond, verificate în ședința instanței de apel, rezultă, că începând cu luna martie 2013 a activat în calitate de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție xxx din cadrul Inspectoratului de Poliție xxx pînă în luna martie 2014, în atribuțiile sale de serviciu intrau prevenirea, descoperirea, combaterea infracțiunilor, contravențiilor și a altor fapte ilegale, cunoașterea situației operative din sector, pe teritoriul dat activa de unul singur, la începutul lunii septembrie 2013, în baza unei dispoziții a MAI RM, verifica, împreună cu ofițerul de poliție xxx, producerea, comercializarea băuturilor alcoolice și a produselor din tutun către minori, după verificările efectuate, avînd mai multe semnale de la locuitorii satului xxx că cet.xxx comercializează băuturi alcoolice posibil și falsificate, a decis pe data de 04.09.2013 să meargă la ultima acasă, cu scopul de a stabili unde locuiește și dacă sunt careva semne exterioare de producere a băuturilor alcoolice, dacă vinde oficial sau nu, precum și pentru a face cunoștință cu aceasta, trecînd pe lângă gospodăria cet.xxx a observat-o în curte, s-a prezentat, iar ea l-a invitat în ogradă pentru a discuta, au vorbit pe mai multe subiecte, întrebînd-o și despre faptul dacă comercializează băuturi spirtoase, ultima a răspuns evaziv că nu se ocupă cu așa ceva, în timpul discuției a fost telefonat de către șeful sectorului, primind indicații pentru a se deplasa pe o altă adresă, la sfârșitul discuției i-a scris numărul său de telefon mobil, înregistrînd în contactele sale numărul acesteia și a citat-o verbal pentru a se prezenta la postul de poliție din satul xxx pentru data de 06.09.2013 ora 12.00, posibil pentru pornirea procedurii contravenționale în temeiul art.286 Cod Contravențional al Republicii Moldova, ofițerul de poliție xxx la discuția sa cu cet.xxx n-a asistat, careva cereri de transmitere a banilor pe data de 04.09.2013 nici el și nici xxx n-au înaintat către cet.xxx și nici nu au primit de la ultima careva mijloace bănești, de la 04.09.2013 pînă la 06.09.2013 nu a contactat-o pe xxx, precum nici ultima nu l-a contactat, iar la 06.09.2013 în jurul orei 12.00 a fost telefonat de aceasta, dar discuția nu a avut loc deoarece a fost întrerupt apelul, a fost apelat repetat, însă i-a comunicat lui xxx că este ocupat și va reveni mai tîrziu cu un sunet, a telefonat-o peste vreo 20 min, xxx i-a spus că și-a frânt piciorul și să vină el la domiciliul ei, s-a deplasat cu automobilul personal la domiciliul acesteia pentru a continua investigația și pentru a începe o posibilă procedură contravențională, când a ajuns la fața locului xxx l-a invitat în garajul de lângă casă, a întreat-o despre realizarea băuturilor spirtoase, scopul său fiind ca ultima să aibă încredere în el și să-i comunice de unde provin băuturile alcoolice, deoarece nici la 04.09.2013 și nici la 06.09.2013 n-a

observat careva semne exterioare de producere a alcoolului, utilaj casnic sau miros specific, detaliile discuției purtate cu xxx nu le ține minte, reieșind din stresul pe care l-a suportat în urma reținerii și timpul scurs de la producerea evenimentelor, durata discuției fiind de 3-4 min, iar la final xxx a început să jure pe copiii ei că nu va mai realiza, a pornit spre automobilul parcat în drum pentru a-și lua mapa cu blanchetele de serviciu, în vederea interogării ultimei pentru a se aprecia dacă pornește sau nu procedura contravențională, a auzit în spatele său o strigătura ce însemna să stea pe loc, observând o persoană îmbrăcată în civilă, care avea o față furioasă, pornindu-se violent spre el, s-a gândit că ar putea fi mai mulți și că pot fi rude ale lui xxx dorind să se răfuiască, neavând arma din dotare asupra sa a decis să fugă, ieșind pe poartă a luat-o în dreapta, pentru a ajunge într-un loc sigur și a chema în ajutor, peste vre-o 65 metri a fost ajuns din urmă, simțind o lovitură peste piciorul stîng, iar ca rezultat a căzut jos la pămînt, fiind forțat să stea cu fața în jos, i s-au tras mîinile la spate și simțind aplicarea cătușelor, a cerut să se prezinte, una din cele patru sau cinci persoane a scos legitimația și s-a prezentat ca fiind colaborator al Centrului Anticorupție, atunci a înțeles cine sunt persoanele respective, a fost condus la colțul gospodăriei cet.xxx, unde jos i-au arătat un pachet de hîrtie de culoare albă, întrebîndu-l ce se află în acel pachet, nu cunoștea despre proveniența aceluia pachet și nici despre conținutul acestuia, nu a pretins și nici n-a extorcat, la fel nu a primit mijloace bănești de la xxx nici pe data de 04.09.2013 și nici pe data de 06.09.2013, nu a întocmit careva acte în privința acesteia, deoarece nu avea nici un temei legal, xxx nu i-a propus careva sume bănești, n-a observat că aceasta să fi scos bani în timpul discuției din 06.09.2013 sau să-i numere, nu se consideră vinovat/f.d.268-272 volumul 1/.

Martorul xxx instanței de apel a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, cazul a avut loc aproximativ la 04.09.2013, la ea a venit un tînăr care a cerut să-i vîndă o sticlă de rachiu și deoarece el lucra alături la curățat păpușoi i-a dat ultimului rachiu de sănătatea fiului său, după ce a plecat tînărul în ogradă au intrat inculpatul cu încă un bărbat în formă de polițist și au întrebat cu ce se ocupă, ea a răspuns că nu vinde rachiu, și-a cerut scuze, i-au spus că trebuie să achite amendă de 10000 lei sau va face pușcărie, ea avea acasă vre-o 200 lei și s-a gândit să i le dea, inculpatul a mers spre mașină aducînd niște documente pe care ea s-a semnat, după ce le-a spus că le dă 200 lei și s-o ierte, xxx cu celălalt bărbat i-au spus să aștepte după care vor vorbi, ulterior după ce ultimii au discutat în garaj au chemat-o și i-au spus să le dea 200 lei, iar pînă sîmbătă să achite jumătate din amendă de 10000 lei, la ce le-a spus că nu are așa bani, inculpatul i-a lăsat numărul său de telefon spunînd că atunci cînd va găsi banii necesari să-l telefoneze sau să vină la el la serviciu, după ce au plecat, a doua zi s-a adresat la poliție, i-a fost explicat la cine să se adreseze, la CNA a povestit totul cum a fost, a primit banii în sumă de 1500 lei de la colaboratorul instituției unde a depus plîngere, i-au dat acești bani ca să-i transmită inculpatului cînd va veni după bani, ce a și făcut, în ziua dată inculpatul a fost reținut, după cazul dat nu a mai fost chemată la poliție, cînd inculpatul a venit la ea acasă și i-a dat să semneze careva hîrtii nu i-a dat copia documentului, spunînd că după ce va achita banii el va rupe documentul respectiv, de la prima întîlnire cu inculpatul și pînă la momentul reținerii lui nu s-a întîlnit cu el, în perioada respectivă xxx nu a cerut nimic de la ea, ulterior ea l-a sunat pe inculpat aflîndu-se la ea acasă, fiind prezenți și colaboratorii CNA, a transmis inculpatului banii ca să n-o mai cheme la poliție, nu a văzut locul unde a fost reținut inculpatul, a văzut numai cum a ieșit din curtea ei.

Din declarațiile martorului xxx depuse în ședința instanței de fond, cercetate în ședința instanței de apel, rezultă că la 04.09.2013 în jurul orei 16.00 se afla la domiciliul său, a strigat-o la poartă un bărbat necunoscut și i-a cerut să-i vîndă o sticlă de rachiu de casă, i-a spus că nu vinde băuturi spirtoase, dar la rugămintele acestuia i-a adus o sticlă, dorind să i-o dea de pomană, acesta însă i-a plătit 20 lei, peste cîteva minute s-au apropiat de poartă doi polițiști, ținînd în mînă sticla ei de rachiu, polițiștii au întrebat-o de ce se ocupă cu vinderea alcoolului, le-a povestit cum s-a întîmplat, dar xxx s-a îndreptat spre automobil pentru a lua niște acte, al doilea polițist i-a declarat că xxx este sectoristul din satul xxx și ar fi bine să se înțeleagă cumva cu el, pentru a nu i se întocmi proces-verbal, și-a cerut iertare, declarînd că are doar 200 lei și că i le oferă, numai să nu-i întocmească acte, polițiștii i-au spus că pentru acțiunile sale legea prevede 10 ani închisoare și dacă vrea să scape să-i dea 5000 lei, s-a speriat foarte tare, dar nu avea asemenea bani, atunci inculpatul i-a spus că pînă marți trebuie să-i dea cel puțin 1500 lei, i-a scris pe o foaie numărul său de telefon mobil, dîndu-i și niște acte să le semneze, spunînd că le va completa ulterior, după plecarea lor l-a sunat pe fiul său și i-a povestit cele întîmplate, fiul a sfătuit-o să se adreseze la Centrul Anticorupție, la 06.09.2013 a mers la Bălți la instituția respectivă, unde a povestit discuția avută cu xxx și unul dintre angajați i-a oferit 1500 lei pentru a i le da polițistului, stropindu-i cu ceva, ea a semnat pentru primirea acestei sume, doi dintre angajați au condus-o cu automobilul acasă la ea, au îmbrăcat-o cu niște stănuți, punîndu-i ceva în regiunea pieptului și spunînd să-i telefoneze lui xxx, ei au intrat în casă la ea, declarînd că au de completat niște documente, pe la ora mesei l-a telefonat pe inculpat, declarîndu-i că a găsit banii necesari și să vină la ea să-i dea, după sosirea lui xxx l-a chemat în garaj, a scos banii din buzunar și i-a pus pe plita de gaz, xxx a scos o hîrtie și i-a spus să-i pună în acel pachet de hîrtie, ea așa și a făcut și i-a întors pachetul de hîrtie lui xxx, care răsucindu-i i-a pus în buzunar, l-a rugat să rupă actele pe care le-a semnat, odată ce i-a dat suma necesară, inculpatul i-a promis că așa va face și că poate vinde rachiu, deoarece nu va avea probleme, însă ea i-a răspuns că nu vinde băuturi alcoolice, xxx s-a îndreptat spre ieșire, dar a fost oprit de angajații Centrului Anticorupție, a mai declarat că denunțul semnat de ea a fost întocmit de lucrătorul Centrului Anticorupție, fiindu-i adus la cunoștință, consideră că trebuia să-i dea 1500 lei lui xxx, deși nu era vinovată, dar îi era frică să nu fie închisă/f.d.257-260 volumul 1/.

În urma analizei probelor Colegiul penal consideră că declarațiile lui xxx date atît în cadrul instanței de fond, cît și în cadrul judecării cauzei penale în instanța de apel, urmează a fi luate în considerație ca probe ce dovedesc existența infracțiunii și care constată vina inculpatului în faptele prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM, prin conținutul său aceste declarații sunt clare și nu sunt contradictorii, sunt confirmate prin restul probelor cercetate și demonstrează vina lui xxx în infracțiunea de corupere pasivă incriminată.

Colegiul penal consideră că instanța de fond eronat nu a ținut cont de aceste declarații și nu le-a apreciat, mai ales că declarațiile date în cadrul urmăririi penale se coroborează cu restul probelor cercetate.

Din aceste declarații rezultă pretinderea și primirea în sensul coruperii pasive, prin extorcare, de către xxx a banilor în sumă de 1500 lei de la xxx, mai ales că între xxx a avut loc discuție cu xxx pe faptul comercializării de către xxx a unei sticle de rachiu, fapt indicat de către xxx, fapt recunoscut și de către xxx, ultimul i-a lăsat și numărul de telefon pentru a fi contactat, ca

urmare a discuției avute xxx s-a adresat cu denunț în care a indicat pretinderea prin extorcare de către xxx a banilor în sumă de 1500 lei pentru a nu fi atrasă la răspundere contravențională pe faptul dat, fiind documentate acțiunile ulterioare, la părerea instanței declarațiile date de xxx sunt clare prin conținutul lor, sunt cu valoare probantă și sunt întărite prin restul probelor cercetate, cum ar fi declarațiile martorilor audiați, prin înregistrarea convorbirilor între xxx și xxx și acțiunile procesuale efectuate pe caz, deaceia servesc la constatarea vinei inculpatului.

Astfel martorul xxx în ședința instanței de apel a declarat că susține declarațiile depuse în instanța de fond, în luna septembrie 2013 s-a adresat o doamnă precum că sectoristul estorcează de la ea bani, a fost pornită cauză penală și fiind autorizate măsuri speciale, doamna a numit data când xxx trebuia să se prezinte după mijloacele bănești, în acea zi s-au deplasat la doamna acasă, doamna înzestrată cu tehnică se afla afară, peste un timp s-a prezentat xxx, ei aflându-se în domiciliu ascultau on-line discuția între doamnă și inculpat, au aflat că banii au fost transmiși inculpatului, după transmiterea banilor doamna cu inculpatul au mai discutat un pic, apoi xxx a hotărât să plece, în acel moment grupa operativă a CNA a ieșit din casă, xxx nu a reacționat și a început să fugă, izbind poarta în direcția lor, apoi a scos din buzunarul pantalonilor o foaie albă pe care a aruncat-o și a continuat să fugă, peste 15-20 metri a fost reținut și în cadrul cercetării la fața locului și a percheziției s-a stabilit că în foaia aruncată de către xxx erau banii extorcați de acesta, ulterior fiind documentat de ofițerul de urmărire penală, foaia prezenta o hîrtie de format A4, iar în mijloc se aflau banii, despre faptul aflării banilor în hîrtie a aflat din discuțiile ascultate de către ei, în cadrul procesului penal a participat în calitate de ofițer de investigații și a întocmit procesul-verbal de documentare și raportul de înzestrare cu tehnică specială, discuțiile on-line dintre declaranta xxx și inculpat le-a ascultat prin intermediul notebookului, tehnica folosită la audierea discuției dintre xxx și inculpat este indicată în procesul-verbal, confirmă că raportul de la f.d.30 a fost semnat de către el.

Din declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, verificate în ședința instanței de apel, rezultă că în luna septembrie 2013 se afla la serviciu când a fost informat că este o doamnă care dorește să depună plîngere pe sectoristul din sat care extorca bani de la ea, a informat conducerea, a doua zi a participat la efectuarea reținerii inculpatului, care a avut loc în satul xxx la domiciliul cet.xxx, ultima l-a telefonat pe xxx că are banii necesari, ambii au intrat într-un șopron, unde în urma discuției inculpatul a primit suma de 1500 lei, ei ascultînd on-line discuția dintre cei doi, când au ieșit din casă xxx a început să fugă vrînd să urce în automobil, a alergat în urma lui șomîndu-l să se oprească, la aproximativ 15-20 metri de casă ultimul a aruncat o hîrtie în care mai apoi s-a stabilit că se aflau mijloacele bănești, inculpatul continuînd să fugă, după încă 20 metri de unde a aruncat banii inculpatul a fost reținut cu ajutorul colegilor săi, reținerea fiind filmată și documentată, personal a întocmit un raport prin care confirmă că a participat la documentarea prin metode și mijloace tehnice, poate și înzestrarea și marcarea banilor, exact nu mai ține minte, înzestrarea xxx cu mijloace audio și video a fost efectuată în scopul interceptării convorbirilor purtate între aceasta și xxx, măsuri care au fost autorizate, mijloacele respective sunt în dotarea CNA/f.d.266-267 volumul 1/.

Martorul xxx în ședința instanței de apel a declarat că susține declarațiile depuse în prima instanță, în baza cererii depuse de xxx s-au poziționat în gospodăria ultimei, au văzut cum a venit automobilul de model "Opel" care a staționat, a ieșit xxx și s-a îndreptat spre garajul din curtea cet.xxx unde și a avut loc discuția dintre ei, în cadrul căreia xxx i-a transmis inculpatului suma de bani, după finisarea discuției inculpatul s-a îndreptat spre poartă, intenționînd să părăsească ograda, el cu membrii grupului au ieșit din casă, s-au prezentat ca ofițeri ai CNA, solicitînd să se oprească pentru a recurge la acțiuni procesual-penale, din comportamentul lui xxx a rezultat că refuză, mărînd pasul, părăsînd curtea și pentru a cîștiga timp a tras cu forță poarta din urma lui, fugînd, s-au pornit în urma lui xxx și au observat cum ultimul a scos din buzunar o hîrtie de culoare albă împachetată, aruncînd-o jos sub gardul lui xxx, l-au ajuns și l-au reținut, grupa operativă a parcurs la acțiunile procesual-penale, era vorba despre transmiterea sumei de 1500 lei, personal nu a văzut momentul transmiterii banilor, prin geam a văzut cum inculpatul a intrat în garaj pentru a discuta cu declaranta xxx, a depus raportul referitor la măsura de verificare a momentului transmiterii banilor, celelalte acte procesuale au fost efectuate de către procuror și judecătorul de instrucție, în cadrul percheziției corporale bani asupra lui xxx nu au depistat, a fost examinat plicul care a fost aruncat de către xxx, confirmă că a participat și a întocmit procesul-verbal și raportul de la f.d.19,23 pe care le-a semnat, nu-și amintește toate circumstanțele întocmirii procesului-verbal respectiv, raportul a fost întocmit în legătură cu acțiunea procesual-penală de control a transmiterii banilor extorcați.

Din declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, verificate în ședința instanței de apel, rezultă, că a fost inclus în grupa operativă care s-a deplasat în satul xxx raionul xxx în anul 2013, luna și data nu ține minte, la domiciliul unei doamne, numele căreia nu l-a memorizat, a urmărit online discuția dintre aceasta și xxx privind transmiterea unor bani, inculpatul explica doamnei să introducă banii într-o hîrtie, prin geamul casei urmăreau finisarea discuției dintre cei doi pentru a ieși și efectua reținerea inculpatului, ieșînd din casă împreună cu xxx s-au prezentat, i-au explicat motivul reținerii, însă xxx a grăbit pasul, apoi a început să fugă, a scos din buzunar o hîrtie albă și a aruncat-o spre gardul doamnei, împiedicîndu-se de arătură a căzut jos și a fost reținut, luat de braț și condus înapoi spre grupa operativă, după care au urmat măsurile procesual-penale, a întocmit un raport privind executarea măsurii speciale de investigații și anume controlul transmiterii banilor, nu ține minte dacă a mai întocmit careva acte, măsura de interceptare și înregistrare a convorbirilor a fost autorizată, fila de hîrtie albă împăturită aruncată de xxx a fost examinată de către ofițerul de urmărire penală, depistîndu-se în ea banii, care au fost marcați, numărul și seria acestora corespundeau, ulterior fiind ridicăți/f.d.264-265 volumul 1/.

Vina lui x în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM se demonstrează și prin elementele de fapt dobîndite din documentele scrise ale cauzei penale, care au fost cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, și anume:

-ordonanța privind dispunerea efectuării măsurilor speciale de investigație de un grup de ofițeri de investigații speciale din 05.09.2013/f.d.5 volumul 1/,

-procesul-verbal din 05.09.2013 de primire de la xxx a denunțului, din care rezultă, că xxx solicită atragerea la răspundere penală a lui xxx, care prin extorcare pretinde de la ea suma de 1500 lei pentru a nu fi atrasă la răspundere pentru faptul că la 04.09.2013 a vîndut unui cetățean necunoscut o sticlă cu rachiu pentru suma de 20 lei, că dînsul i-a spus că dacă nu o să-i

dea banii, o să-i creeze probleme, va fi chemată la organele de poliție unde i se va aplica amendă/f.d.6 volumul 1/,

-raportul ofițerului superior al DGT Nord xxx pe numele șefului DGT Nord al CNA/f.d.8 volumul 1/,

-cererea cet.xxx din 05.09.2013/f.d.11 volumul 1/,

-ordonanța și proces-verbal de ridicare din 05.09.2013 a unei foi de hîrtie cu 4 numere de telefoane, inclusiv cu numărul de telefon 068534572 și numele lui xxx/f.d.12-14/,

-procesul-verbal de examinare a documentelor și ordonanța din 20.09.2013 privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă/f.d.15-16/,

-ordonanțe din 06.09.2013 privind inițierea procedurii de autorizare a măsurilor speciale de investigație, privind autorizarea controlului transiterii banilor /f.d.17,18/,

-procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 06.09.2013 și xerocopia bancnotelor cu nominalul de 200 și 100 lei/f.d.19-21/,

-recipisa din 06.09.2013 depusă de inspectorul principal SPEC xxx privind primirea spre păstrare a coletului de cancelarie în care se află modele pentru comparație, anexat la procesul-verbal privind controlul transiterii banilor din 06.09.2013 în cadrul cauzei penale nr.2013970379/f.d.22/.

-rapoartele ofițerilor superiori de investigație PCE al SIS DCC al DGT Nord CNA, xxx, xxx adresate procurorului adjunct al procuraturii Anticorupție, șef al serviciului Nord S.Gavajuc/f.d.23,30, 51,52/,

-ordonanța procurorului din 07.09.2013 privind legalitatea măsurii speciale de investigații/f.d.25/,

-ordonanța privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice din 06.09.2013/f.d.27/,

-demers privind autorizarea efectuării măsurilor speciale de investigații din 06.09.2013 și încheierea Judecătorei Bălți din 06.09.2013 prin care a fost admisă autorizarea pe un termen de 30 zile începînd cu 06.09.2013 pînă la 06.10.2013 pe teritoriul RM efectuarea măsurilor speciale de investigații/f.d.28-29/,

-procesul-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale din 07.09.2013/f.d.31/,

-anexa nr.1 și anexa nr.2 la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice speciale din 07.09.2013 în cadrul cauzei penale nr.2013970379, reproducerea în scris pe suport de hîrtie a discuțiilor documentate cu mijloace tehnice speciale care au fost efectuate de către ofițerul de investigații al DGT Nord a CNA xxx, stenograma discuțiilor documentate cu mijloace speciale purtate de către cet.xxx și xxx, fișierul "06.09.2013 audio", CD-ul împachetat în pachetul de hîrtie cu inscripția "cauza penală nr.2013970379 plicul nr.10/1"/f.d.32-33/,

-ordonanța privind recunoașterea și atașarea la dosar a mijloacelor materiale de probă din 07.09.2013, a CD-R de model „Barges” cu inscripția „Nr.1 Înscrieri operative video 06.09.13”, împachetat într-un pachet de culoare cafenie albă, plicul nr.11/1, și a CD-R de model „Barges” cu inscripția „Nr.1 Înscrieri operative audio 06.09.13”, împachetat într-un pachet de culoare cafenie albă/f.d.34/,

-demers privind verificarea legalității măsurii speciale de investigații din 08.09.2013 și încheierea judecătorului de instrucție Judecătorei Bălți din 08.09.2013 privind legalizarea măsurii speciale de investigații/f.d.35-36/,

-ordonanțe privind efectuarea acțiunilor de urmărire penală din 06.09.2013/f.d.39-40/,

-demersul privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală și încheierile judecătorului de instrucție Judecătorei Bălți din 06.09.2013 privind autorizarea acțiunilor de urmărire penală/f.d.41-43/,

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 06.09.2013 întocmit de xxx în gospodăria xxx/f.d.56-57/,

-procesul-verbal de percheziție din 10.09.2013/f.d.70/,

-proces-verbal de examinare a documentelor din 06.09.2013, registrul de evidență a proceselor-verbale cu privire la contravenție a IP Sîngerei, registrul nr.1, nr.2 de evidență a înștiințărilor referitoare la infracțiuni, cu copii /f.d.71, 72-80, 81-85, 86, 87-99, 100-123/,

-demers și încheierea Judecătorei Bălți din 09.09.2013 cu privire la autorizarea efectuării percheziției, ordonanța de percheziție/f.d.151-153/,

-procesul-verbal de percheziție din 10.09.2013/f.d.155, 156/,

-raportul de expertiză nr.1578-1579 din 12.09.2013 cu planșa fotografică, din care rezultă concluziile:

1) Pe aversul celor 9 bancnote dintre care, 6 bancnotă cu valoarea nominală de 200 lei BNM, cu numărul și seria 358528 G.0014; 828153 G.0042; 249649 G.0059; 436858 G.0009; 354342 G.0003; 812191 G.0040 și 3 bancnote cu valoarea

nominală de 100 lei BNM, cu numărul și seria 889652 F.0012; 745543 F.0017; 981429 F.0065, este prezentă inscripția specială cu conținutul "MITA CNA" executată cu colorant care în raze UV (365 nm) are fluorescență de culoare albastră (azurie).

2,3) Pe suprafața bancnotelor și pe suprafața fragmentului de hârtie „format A4”, sunt depuneri de substanță specială care în raze UV (365 nm) are fluorescență de culoare verde-galben, care coincid între ele după componența chimică calitativă.

Pe tamponanele de vată cu care a fost prelucrată mâna dreaptă și stângă a cet.xxx, depuneri de substanță străină, care posedă proprietăți, caracteristice pentru substanțele ce se folosesc în scopuri speciale, nu au fost depistate.

4) Șase bancnote cu valoarea de 200(două sute) lei BNM, cu seria și număr: "G.0059 249649", anul de emisie 2007, "G.0040 812191", anul de emisie 2009, "G.0003 354342", anul de emisie 2009, "G.0009 436858", anul de emisie 2009, "G.0042 828153", anul de emisie 2009, "G.0014 358528", anul de emisie 2009, și trei bancnote cu valoarea de 100(una sută) lei BNM, cu următoarele serii și numere: "F.0012 889652" anul de emisie 2008, "F.0017 745543" anul de emisie 2008, "F.0065 981429" anul de emisie 2008, sunt confecționate la întreprinderea specializată pentru confecționarea banilor și hârtiilor de valoare/f.d.158-166/

-proces-verbal de examinare a obiectelor și documentelor din 23.09.2013 cu indicarea obiectelor examinate/f.d.169-170, 171-173/

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de judecată, din care rezultă că este angajat al Inspectoratului de Poliție xxx și deține funcția de ofițer superior al sectorului xxx din care fac parte satele xxx și xxx, în luna septembrie 2013 lucra împreună cu xxx pe sectorul com.xxx, în cadrul operațiunii privind preîntâmpinarea vânzării alcoolului și a produselor din tutun minorilor se purtau convorbiri cu agenții economici pentru a nu admite încălcarea legislației, ultimii se revoltau că sunt persoane care vînd fără nici un act de proveniență băuturi alcoolice, fiind menționată și xxx, sau deplasat la domiciliul acesteia, intrînd în ogradă la invitația stăpînei, xxx a mers cu xxx în garaj, despre ce au discutat nu cunoaște, discuția a durat vreo 15 min, după care au fost telefonați de șef, urmînd să plece urgent la o chemare, nu au înregistrat nici o încălcare, nici el, nici xxx n-au primit careva mijloace bănești de la xxx, în atribuțiile sale de serviciu, deplasarea lor la xxx purta un caracter legal/f.d.261-263 volumul 1/.

În cadrul ședinței instanței de apel la fel au fost reproduse înregistrările video a convorbirilor purtate între xxx și xxx, precum și a reținerii lui xxx, potrivit cărora se constată purtarea discuțiilor dintre xxx și xxx, transmiterea banilor de către xxx lui xxx, ridicarea unei foi de hîrtie cu suma de bani, fapt ce rezultă și din procesele verbale a acțiunilor procesuale efectuate pe caz.

Colegiul penal la fel consideră că reproducerea convorbirilor purtate de xxx cu xxx, documentate cu mijloace speciale, din care rezultă numărarea și transmiterea banilor în sumă de 1500 lei de către xxx lui xxx, la fel rezultă că xxx spune că despre hîrțile întocmite "... le rup dap cum ți-am spus eu că le dau foc față de mata..", „...mata poți să vinzi..”, „... mai în scurt mata gîndeștete dacă ai să vrei să vinzi..”, „... dacă ai să vrei mai departe să vinzi să te ocupi cu treaba asta ai să vii la mine la primarie și am să grăim și am să ne înțelegem bun, ai să vinzi și pe lună ai să vii și ai să-mi acorzi și mie atenție și ai să mă servești și pe mine..”, „...celea o să le dau foc..”, confirmă anume declarațiile lui xxxprivind pretinderea prin extorcare de către xxx a banilor, precum și primirea banilor de către xxx, astfel demonstrează existența infracțiunii incriminate inculpatului și urmează a fi reținute ca probe în dovedirea vinei inculpatului, iar instanța de fond eronat a considerat că aceste măsuri sunt lovite de nulitate și greșit nu a ținut cont de aceste înregistrări.

Din caracterul convorbirilor reiese că au avut loc anume între xxx și xxx, inculpatul de altfel nici nu neagă că a avut discuții cu xxx, anterior a dat și numărul său de telefon lui xxx.

În sensul dat Colegiul penal ține să menționeze că măsura specială de investigație sub formă de documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a fost dispusă prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii Anticorupție, șeful Serviciului Nord Serghei Gavajuc din 06.09.2013, a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți din 06.09.2013, fiind anume autorizată documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice în scopul relevării și fixării întrevederii cet.xxx și xxx, precum și/sau a altor persoane care pot interveni în orice mod la comiterea infracțiunii, cu folosirea mijloacelor tehnice moderne – video camera de model „HY 900” și dictofonul digital de model „EDIC-Mini B-22”.

Prin încheierea nominalizată s-a dispus la fel înfăptuirea acțiunilor nominalizate în sarcina ofițerilor de investigații și de urmărire penală al subdiviziunilor specializate ale autorităților competente din cadrul DGT Nord a CNA/f.d.29 volumul 1/.

Mai mult, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți din 08.09.2013 au fost declarate legale efectuarea măsurii speciale de investigații - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a întrevederii avute loc între xxx și xxx, consemnate prin procesul-verbal din 07.09.2013, fiind informată persoana supusă măsurii speciale de investigație.

Colegiul penal reține și faptul, că din înregistrările video a cercetării la fața locului rezultă depistarea unei bucăți de hîrtie pe drumul de lîngă gospodăria lui xxx, în care se aflau bani în sumă de 1500 lei.

Respectivul pachet de hîrtie, în care se conțineau banii marcați în sumă de 1500 lei, au fost transmiși de xxx lui xxx, banii fiind puși în pachet de xxx la indicația lui xxx, după cum rezultă din declarațiile ultimei, precum și din înregistrările convorbirii dintre xxx și xxx, pachetul cu bani fiind aruncat de xxx în timpul părăsirii gospodăriei lui xxx, fapt ce rezultă din declarațiile martorilor xxx și xxx, precum și din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe caz.

Reeșind din cele relatate Colegiul penal conchide că totalitatea probelor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel

demonstrează vina lui xxx anume în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM, urmînd a fi puse la baza condamnării inculpatului.

În opinia Colegiului penal, probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt și consideră că reeșind din probele date rezultă că xxx a săvîrșit infracțiunea intenționată prevăzută de art.324 al.2 lit.c CP RM.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sînt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui xxx în sensul învinuirii potrivit art.324 al.2 lit.c CP RM, în deplină măsură, însă instanța de fond fără temei legal a apreciat critic probele acuzării și le-a respins, fapt ce a dus la achitarea greșită a lui xxx.

Luînd în considerație probele cercetate în ansamblu Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu există dubii rezonabile în constatarea vinovăției lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM sub formă de corupere pasivă, adică fapta persoanei publice, care pretinde sau primește personal bunuri sub formă de valori valutare ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, acțiuni săvîrșite cu extorcarea de bunuri.

Colegiul penal la adoptarea soluției de constatare a vinovăției lui xxx se conduce de comentariul făcut la art.324 CP, potrivit căruia se explică că coruperea pasivă constituie fapta exprimată de către o persoană cu funcții de răspundere încadrată în aparatul de stat prin pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea ofertei ori promisiunii acestora pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întîrzia sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Obiectul juridic special îl constituie relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu, precum și cele cu privire la cinstea, corectitudinea și probitatea funcționarilor, ca o condiție necesară a îndeplinirii îndatoririlor și a activității autorităților și instituțiilor publice, relații sociale cărora li se aduc atingere de către funcționarii din interiorul organului de stat ori instituției publice în care își desfășoară activitatea.

Obiectul material poate fi exprimat printr-un bun primit de făptuitor sau prin acordarea unui serviciu, a unor foloase, privilegii, avantaje canu i se cuvin persoanei cu funcții de răspundere.

La fel se explică, că latura obiectivă al coruperii pasive se realizează prin pretinderea, primirea de oferte, bani, bunuri, alte avantaje și acceptarea de servicii, privilegii sau avantaje care nu i se cuvin.

Pretinderea se poate realiza în diverse forme – prin comportamentul, gesturile persoanei cu funcție de răspundere (la caz publică), prin telefon, în scris etc. Pretinderea aparține întotdeauna persoanei cu funcție de răspundere, elementul material al infracțiunii fiind realizat indiferent de acceptarea sau respingerea cererii de către cealaltă parte (de către corupător).

A primi oferte, bani, bunuri, alte avantaje și reprezintă fapta persoanei cu funcție publică de a lua în posesie ceea ce i se înmînează, ori de încasare a unei sume de bani care nu i se cuvin.

A treia acțiune alternativă constă în acceptarea de servicii, privilegii sau avantaje care nu i se cuvin și înseamnă a consimți, a aproba, a fi de acord cu ceva.

Extorcarea de bunuri este o noțiune prevăzută la lit.c) a articolului comentat și constă în înaintarea de către persoana cu funcții de răspundere, sub amenințarea săvîrșirii acțiunilor care vor cauza prejudicii intereselor legale ale persoanei care corupe sau crearea intenționată a unor condiții care îl impun pe acesta să dea bunuri în scopul prevenirii consecințelor nefaste asupra intereselor sale legale.

Conform Comentariului art.324 Cod penal RM, infracțiunea de corupere pasivă se săvîrșește numai cu intenție directă, făptuitorul își dă seama, în momentul săvîrșirii faptei, că banii, bunurile, foloasele pe care le pretindele primește ori care constituie obiectul promisiunii pe care o acceptă sau nu o respinge, nu i se cuvin și, cu toate acestea, el vrea să le pretindă sau să le primească, să accepte sau să nu respingă promisiunea ce i sa făcut. Totodată făptuitorul în această situație are reprezentarea pericolului care se produce pentru buna desfășurare a activității sale de serviciu, consecință pe care o dorește. Făptuitorul urmărește în special îndeplinirea, neîndeplinirea, întîrzierea îndeplinirii sau executării unui act contrar atribuțiilor sale.

Colegiul penal operează și cu explicațiile oferite în Hotărîrea Plenului Curții Supreme de Justiție din 30.03.2009, nr.5 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru corupere pasivă ori activă”, care urmează a fi aplicată, fiind în vigoare la data comiterii infracțiunii incriminate, potrivit căreia se explică, că latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă (art.324 CP) constă în fapta persoanei cu funcție de răspundere, care, în condițiile enumerate în dispozițiile articolului respectiv, pretinde ori primește bani, bunuri sau alte foloase ce nu i se cuvin, avantaje patrimoniale ori nepatrimoniale, privilegii, servicii, fie le acceptă, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întîrzia sau grăbi îndeplinirea unei (unor) acțiuni din sfera atribuțiilor de serviciu ale acesteia ori contrar acestora.

La fel se explică, că prin a pretinde se înțelege a cere, a invoca o pretenție de către subiectul infracțiunii prin cuvinte, gesturi, semne, scrisori ori alte mijloace de comportare, dar care să fie înțelese ca atare de cel cui îi sunt adresate.

Primirea înseamnă luarea în posesie, în stăpînire a banilor sau foloaselor necuvenite de la corupător (sau de la altul ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către un corupt a banilor sau a foloaselor

care îi sunt oferite pentru serviciile sale. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea banilor, bunurilor într-un loc indicat, de unde se vor putea prelua oricând. Primirea poate avea loc pînă ori după acordarea serviciului solicitat, dar cu condiția că a fost în prealabil acceptată.

Pretinderea, primirea, acceptarea de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite sînt modalități de sine stătătoare ale laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art.324 CP și pot exista la singular ori în cumul.

Infracțiunea prevăzută de art.324 CP se consideră consumată în momentul pretinderii, primirii sau acceptării ofertei.

Ținînd cont de aceste comentarii și de cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel Colegiul penal consideră că situația de fapt stabilită prin probele administrate demonstrează că xxx a comis faptele incriminate sub formă de corupere pasivă acționînd cu intenție, vina lui fiind deplin dovedită prin probele cercetate.

Colegiul penal consideră că declarațiile inculpatului xxx prin care nu recunoaște vinovăția sa nu pot fi luate în considerație în favoarea inculpatului, deoarece nu combat situația stabilită pe cauză de constatare a vinovăției inculpatului în corupere pasivă, aceste declarații ale inculpatului se contrazic cu probele existente pe cauză care demonstrează vina inculpatului în faptele incriminate, declarațiile fiind apreciate ca un drept al inculpatului, care nu poate fi îngrădit.

Totodată, faptul nerecunoașterii vinei sale de către inculpat nu poate echivala cu achitarea persoanei, din moment ce probele cercetate, în cumul, demonstrează cu certitudine vina inculpatului în faptele incriminate.

Astfel declarațiile inculpatului se contrazic în tot cu declarațiile martorilor audiați pe caz, și anume xxx, xxx, xxx, xxx, prin probele scrise administrate pe caz, cercetate în cadrul ședinței judiciare, din care rezultă cu certitudine vinovăția inculpatului în faptele incriminate.

Colegiul consideră că declarațiile martorilor audiați sunt veridice și pot fi puse la baza sentinței de condamnare a lui xxx, aceste declarații în cumul se coroborează deplin cu probele scrise cercetate pe caz, careva contraziceri în declarații nu au fost constatate și temei de a pune la îndoială aceste declarații nu sunt.

Faptul pretinderii și primirii banilor, prin extorcare de la xxx reiese cert din declarațiile martorului xxx, sprijinite de declarațiile martorilor xxx, xxx, xxx, de probele scrise ale cauzei, printre care procesul-verbal de primire a denunțului lui xxx, procesele-verbale de ridicare de la xxx și de examinare a porțiunii de hîrtie pe care este scris de xxx numărul de telefon, procesul-verbal privind controlul transmițerii banilor din 06.09.2013, procesul-verbal de consemnare a rezultatelor documentării cu ajutorul mijloacelor tehnice din 07.09.2013, în care sunt redată discuțiile dintre xxx și xxx, procesele-verbale de reținere a lui xxx, de cercetare la fața locului, de examinare, actele procesuale privind efectuarea măsurilor privind marcarea banilor și transmiterea banilor, temei de a pune la îndoială declarațiile respective și documentele privind petrecerea acțiunilor procesuale nu s-au constatat.

Probe care ar dovedi că martora xxx incriminează pe nedrept inculpatul nu au fost prezentate și temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorului nu sunt, mai ales că martorul a dat declarații fiind preîntîmpinată pentru răspundere penală pentru declarații false, iar în cadrul ședinței judiciare a dat declarații și sub jurămînt, mai ales că declarațiile martorului sunt sprijinite și de declarațiile martorilor xxx, xxx, precum și de procesele-verbale ale acțiunilor procesuale efectuate pe cauză, fiind un ansamblu probator care dovedește deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM.

Faptul că nu au fost depistați banii anume la xxx și că nu au fost depistate urme de substanțe chimice pe mîinile lui nu pot fi luate în considerație, deoarece din declarațiile lui xxx rezultă că xxx a scos o hîrtie și i-a spus să pună banii în acel pachet, așa și a făcut și i-a înapoiat pachetul lui xxx, care l-a luat și a plecat.

La fel rezultă din declarațiile martorilor xxx și xxx, precum și din elementele dobîndite din procesele-verbale ale acțiunilor procesuale petrecute pe caz, că xxx, fiind somat să se opreasă a început a fugi și a aruncat un pachet, pachetul respectiv fiind ridicat și cercetat, anume în el se aflau banii marcați în sumă de 1500 lei.

Totodată faptul că inculpatul nu recunoaște vinovăția sa nu poate fi luat în considerație în detrimentul persoanei, fiind un drept al persoanei inculpate să recunoască învinuirea, dar nu și o obligație.

Deși apărarea susține că probele administrate în cadrul procesului penal sunt ilegale, Colegiul penal conchide că nu s-a stabilit pe cazul respectiv probe administrate ilegal, cu încălcarea prevederilor procedurii penale, constatarea instanței de fond privind inadmisibilitatea probelor administrate fiind una eronată.

Colegiul penal în sensul respectiv ține să menționeze, că potrivit art.251 al.2 CPP RM se reglementează, că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acestuia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Potrivit art.251 al.3 CPP RM, nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

Totodată, potrivit art.230 al.2, art.251 al.1 și 4 CPP RM, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluși act, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea

procesului penal, altele decât cele prevăzute în alin.(2), atrage nulitatea actului procedural dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual.

La părerea Colegiului penal aceste prescripții legale nu au fost respectate, nefiind invocate de către învinuit și avocat în modul stabilit de procedura penală.

Astfel potrivit procesului-verbal din 27.09.2013 de prezentare învinuitului și avocatului a materialelor de urmărire penală, după luarea de cunoștință de materialele urmăririi penale/f.d.200-201 volumul 1/, ultimii nu au invocat careva obiecții și nici încălcarea prevederilor procedural penale la administrarea probelor în cadrul urmăririi penale, avocatul solicitând doar reluarea și completarea urmăririi penale, a opinat pentru necesitatea reîncadrării acțiunilor inculpatului în temeiul art.324 al.1 CP RM, la fel a opinat asupra lipsei probelor privind primirea de către învinuit a sumei de bani, iar în consecință asupra lipsei în acțiunile lui xxx a elementelor infracțiunii, solicitând scoaterea și încetarea urmăririi penale în privința acestuia.

Prin ordonanța procurorului Diaconu Iulian din 30.09.2013 a fost respinsă cererea avocatului A.Raciula privind încetarea urmăririi penale în privința lui xxx.

Prin urmare, dat fiind că nu a fost ridicată în termenul prevăzut de lege nulitatea actelor procedurale, presupuse a fi viciate juridic, adică la terminarea urmăririi penale, se consideră pierdut dreptul de contestare a acestor acte ulterior, în legătură cu ce afirmațiile apărării referitor la inadmisibilitatea probelor administrate se resping.

Se conchide, că din moment ce atât inculpatul, cât și avocatul lui, considerându-se afectați într-un drept prevăzut de lege, nu au contestat legalitatea actelor în modul și termenul stabilit de lege, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei la fel nu au avut obiecții asupra actelor menționate, prezumându-se că au acceptat situația dată, această chestiune nici nu poate fi ridicată.

Nu pot fi luate în considerație nici argumentele instanței de fond în sensul prevederilor art.251 al.2 CPP privind încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după calitatea persoanei, care atrage nulitatea actului procedural.

În sensul invocat Colegiul penal ține să motiveze, că potrivit explicațiilor Comentariului Codului de Procedură Penală a RM la art.251 CPP se indică, că prin dispozițiile legii privind competența după materie și după calitatea persoanei se au în vedere reglementările arătate la art.36-39 și 41-46 privind competența instanței judecătorești. Această sintagmă se referă numai la competența după materie și calitatea persoanei a instanțelor de judecată, prin urmare încălcarea dispozițiilor privitoare la competența organelor de urmărire penală, prevăzută la art.266-270, nu constituie caz de nulitate absolută potrivit dispozițiilor art.27, 272, care stabilesc valabilitatea actelor procedurale efectuate de către alte organe de urmărire penală, astfel invocarea din apel privind nulitatea absolută a actelor procedurale invocate se respinge ca nefondată.

Colegiul penal menționează interpretarea eronată a prevederilor art.251 al.2 CPP, care statuează că, încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural or, din conținutul acestei norme reiese că, actul procedural poate fi declarat nul în cazul în care are loc încălcarea normelor legale la sesizarea instanței, la compunerea acesteia etc., încălcări legate doar de competența după materie și după calitatea persoanei, în timp ce, alte încălcări decât cele prevăzute în alin.(2), potrivit alin.(4) al articolului susmenționat, atrag nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă sau la terminarea urmăririi penale – când partea i-a cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță, situație inexistentă în speță.

xxx și avocatul său nu au avut obiecții la terminarea urmăririi penale, au fost informați atât referitor la învinuirea adusă, cât și la încadrarea acțiunilor acestuia, însă nu au invocat nulitatea la careva acte procesuale.

Mai mult, sunt fără temei afirmațiile privind ilegalitatea măsurilor procesuale, și anume a procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor întocmit de ofițerul de urmărire penală xxx, a înregistrării comunicărilor dintre xxx și xxx cu mijloace tehnice, deoarece nu s-au stabilit încălcări procedurale la efectuarea acestor acțiuni de urmărire penală și documentarea lor.

În sensul respectiv Colegiul penal menționează și faptul, că prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii Anticorupție S.Gavajuc din 05.09.2013 s-a dispus efectuarea urmăririi penale de către ofițerii de urmărire penală ai DGT Nord ai CNA – xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, la fel prin ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii Anticorupție S.Gavajuc din 05.09.2013 s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de investigații de către grupul de ofițeri de investigații din cadrul DGT Nord a CNA, printre care xxx și xxx, astfel afirmațiile în sensul invocat de instanța de fond privind încălcarea procedurii penale sunt absolut nefondate.

La fel în temei legal a fost dispusă prin ordonanța procurorului măsura de documentare cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice în scopul relevării și fixării întrevederii cet.xxx și xxx, măsură care a fost autorizată prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți din 06.09.2013.

Mai mult, prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți din 08.09.2013 au fost declarate legale efectuarea măsurii speciale de investigații - documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice a întrevederii avute loc între xxx și xxx, consemnate prin procesul-verbal din 07.09.2013.

Sunt nefondate, la părerea Colegiului penal, și afirmațiile că potrivit prevederilor art.94 al.1 p.11 CPP în procesul penal nu pot fi admise ca probe și nu pot fi puse la baza sentinței datele care au fost obținute prin provocarea și facilitarea persoanei la săvârșirea infracțiunii și că activitatea lui xxx s-a plasat în sfera unei provocări polițienești, din partea organelor de urmărire penală care a condus la organizarea flagrantului cu scopul de a dovedi primirea banilor de către inculpat.

În sensul dat Colegiul penal ține să menționeze jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, relevantă prin cauza Ramanauskas vs.Lituania, hotărârea din 05.02.2008, potrivit căreia se motivează, că organele de urmărire penală sînt celea care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări. Totodată, ar urma fi verificată existența unor probe că persoana instigată ar fi săvârșit anterior vre-o infracțiune, mai ales de corupție. Dacă înfîlnirile dintre denunțator și inculpat au avut loc la inițiativa primului, aceasta depășește nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale, în sfîrșit există sau nu vreun indice că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără intervenția organelor de urmărire penală.

Colegiul penal conchide, că în cazul dat, nu s-au constatat date obținute prin provocarea la săvârșirea infracțiunii, deoarece criteriile care caracterizează o provocare a infracțiunii, nu sînt prezente în cauza examinată de învinuire a lui xxx, fapt confirmat prin acțiunile de urmărire penală efectuate pe caz, iar pe de altă parte și prin declarațiile martorului xxx, care a declarat clar, că anume xxx i-a întocmit niște documente și i-a solicitat suma de bani, spunîndu-i că va rupe documentele dacă va aduce banii și că i-a lăsat numărul său de telefon, spunîndu-i cînd va găsi bani să-l telefoneze sau să vină la el la serviciu, fapt confirmat prin foia de hîrtie cu numărul de telefon și înscrierea xxx, care de altfel nici nu se neagă de inculpat că a scris acest număr de telefon și l-a transmis lui xxx.

La fel din declarațiile lui xxx rezultă, că se temea să nu fie închisă și i-a povestit fiului său, care i-a spus să se adreseze la organul de poliție, unde și a apelat ultima, ca rezultat a depus plîngere pe acțiunile lui xxx, unde indică că xxx prin extorcare a solicitat de la ea suma de 1500 lei pentru a nu întocmi proces-verbal în privința ei, ulterior fiind inițiate măsuri de investigații, acțiuni care s-au soldat cu înregistrarea discuției dintre xxx și xxx, precum și cu transmiterea banilor marcați, bani primiți de xxx după ce i-a spus lui xxx să-i pună într-o hîrtie, totodată cînd a observat intervenția organelor de poliție pachetul respectiv cu bani a fost aruncat de xxx sub gardul lui xxx, unde a fost depistat în cadrul cercetării la fața locului, acțiune documentată în ordinea prevăzută de lege și fixată prin mijloace video.

Faptul că se invocă că xxx nu a efectuat acțiuni active în sensul celor declarate de xxx și nu s-a înfîlnit cu ea nu poate fi reținut, deoarece din cele stabilite reiese, că xxx i-a lăsat numărul său de telefon lui xxx, spunîndu-i să-l telefoneze cînd va găsi bani sau să vină la el la serviciu, astfel ultima cînd a telefonat lui xxx, ultimul s-a prezentat la ea acasă și a primit banii în sumă de 1500 lei.

În același timp xxx nu a întocmit careva proces-verbal în privința lui xxx fie soldat cu aplicarea unei amenzi, versiunea privind verificarea informației din partea lui xxx privind implicarea lui xxx în vinderea băuturilor alcoolice fiind doar în viziunea lui xxx.

Faptul dat se dovedește clar și prin convorbirea înregistrată dintre inculpat și xxx, din care rezultă cert, că xxx a numărat banii și xxx nu a refuzat primirea lor, dar i-a acceptat, chiar declarînd că va rupe hîrțile, astfel argumentele în sensul invocat de apărare se contrazic complet prin declarațiile martorului xxx, prin acțiunile procesuale petrecute pe cazul prezent, din care rezultă, atît extorcarea din partea lui xxx bani de la xxx, cît și acceptarea și primirea acestor bani.

Faptul că se invocă că a fost provocat inculpatul la comiterea acestei infracțiuni nu poate fi sprijinită, deoarece se combate prin ansamblul probator pe caz, care demonstrează comiterea infracțiunii de către inculpat, iar discuțiile avute între xxx și xxx nu pot fi puse la îndoială, mai ales că din convorbirile purtate nici nu rezultă faptul că xxx a fost inițiator și că a fost insistentă în privința transmiterii banilor lui x, fiind demonstrată anume extorcarea banilor din partea inculpatului.

Colegiul penal ține să indice și faptul, că activitatea de provocare la acte de corupere trebuie să implice forme concrete de instigare, susceptibile de a genera sub aspect intelectual luarea unei decizii de a comite infracțiunea. Provocarea poate consta în: rugăminți insistente, promisiuni false, solicitări repetate bazate pe simpatii personale, amenințări etc.

Analizînd probatoriul existent la cauză cercetat și cele invocate de apărare referitor la susținerea că a avut loc provocare de infracțiune, Colegiul penal conchide că acțiunile lui xxx nu au avut efect de provocare și că în cauza respectivă nu se constată provocarea lui xxx la comiterea infracțiunii incriminate, reeșind din ce afirmațiile expuse în sensul dat se resping ca nefondate.

În această ordine de idei, se reiterează, că s-a interpretat eronat noțiunea de provocare, or, noțiunea de provocare poate fi invocată doar în cazul în care provocarea a avut loc din partea colaboratorilor organului coercitiv sau prin intermediul unor prepuși la comiterea de către potențialul infractor a unei infracțiuni, adică, acțiunile persoanei vizate au constituit o consecință a acțiunilor provocatorii ale unor terți. În cazul dat însă, mijloacele bănești indicate au fost solicitate de la xxx de xxx pînă la adresarea la CNA, iar xxx sau colaboratorii CNA nu au întreprins măsuri în vederea provocării lui xxx de a solicita acești bani.

Instanța de apel consideră că jurisprudența CEDO nu este aplicabilă în cauza dată, în condițiile în care, acțiunile ce au dus la comiterea infracțiunii au fost întreprinse de xxx, beneficiar final al acestor acțiuni fiind xxx, și nu de către organul de stat, care a intervenit ulterior doar în scopul documentării comiterii acesteia și întreprinderii acțiunilor legale de anchetă. Prin urmare, comiterea infracțiunii de către inculpat nu a constituit o consecință a acțiunilor organelor coercitive, intențiile criminale ale inculpatului survenind anterior aflării de către colaboratorii CNA a existenței acestora.

Astfel pe caz nu se constată încălcarea interdicției prevăzute de art.94 al.1 p.11 CPP, deoarece nu s-au stabilit probe

obținute prin provocare, nefiind constatat prin careva dovezi că martorul denunțator xxx a fost determinată de către organul de urmărire penală de a da bani lui xxx în scopul constatării acțiunii flagrante de luare de mită.

Cele nominalizate permit instanței de apel de a reține în acțiunile lui xxx faptul că acesta, activând în funcția de șef de post, ofițer superior de sector al Postului de Poliție xxx al Inspectoratului General de Poliție al MAI RM, numit în această funcție prin ordinul Inspectorului General Șef nr.36-ef. din 07.03.2013, fiind deci persoană publică, în conformitate cu prevederile art.123 alin.2 Cod Penal al Republicii Moldova, fiind persoană publică, având în virtutea funcției deținute permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, abilitată, potrivit prevederilor art.2 al Legii cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr.320 din 27.12.2012, cu misiunea de a apăra drepturile și libertățile fundamentale ale persoanei prin activități de menținere, asigurare și restabilire a ordinii și securității publice, de prevenire, investigare și de descoperire a infracțiunilor și contravențiilor, contrar prevederilor art.26 alin.1 lit.lit.a),b),c) și d) și prevederilor art.28 alin.1 lit.lit.g) și i) ale Legii nominalizate mai sus, care prevăd că polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat: să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație, asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute și să manifeste, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, perseverență, obiectivitate și imparțialitate, fiindu-i interzis să abuzeze de calitatea sa oficială și să întreprindă alte acțiuni interzise prin lege, acceptând concomitent benevol restricțiile impuse de prevederile Legii cu privire la prevenirea și combaterea corupției nr.90-XVI din 25.04.2008 pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, a săvârșit infracțiunea de corupere pasivă în următoarele circumstanțe.

Astfel, acționând intenționat și din interes material, începând cu data de 04.09.2013, dispunând de informația precum că cet.xxx, locuitoare a sat.xxx r-nul xxx, a vândut la aceeași dată unei persoane, neidentificate la moment de organul de urmărire penală, o sticlă de băutură spirtoasă (rachie produs în condiții casnice), fără ca ea să dispună de careva acte permise pentru această activitate, urmărind scopul primirii banilor ce nu i se cuvin, prin extorcarea a pretins de la cet.xxx bani în sumă totală de 1500 lei, pentru a nu îndeplini acțiuni ce țin de obligațiile sale de serviciu, manifestate prin înregistrarea faptelor ilegale de realizare a băuturilor spirtoase, examinarea cazului respectiv, constatarea contravenției și întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție în privința cet.xxx, banii în suma respectivă i-a primit personal de la ultima pe data de 06.09.2013, aproximativ în jurul orei 12.58, în garajul gospodăriei cet.xxx, amplasată în sat.xxx r-nul xxx, în urma cărui fapt a fost reținut de către colaboratorii Direcției Generale Teritoriale Nord a Centrului Național Anticorupție.

Acțiunile respective ale lui xxx se încadrează în prevederile art.324 al.2 lit.c CP RM sub formă de corupere pasivă, cu semne calificative: pretinderea și primirea de către persoana publică a bunurilor sub formă de valori valutare ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini acțiuni contrar atribuțiilor sale funcționale, acțiuni săvârșite cu extorcarea de bunuri.

În opinia Colegiului penal în urma cercetării probelor prezentate, infracțiunea coruperii pasive s-a consumat pentru xxx din momentul pretinderii banilor de la xxx, latura obiectivă a infracțiunii fiind realizată în continuare de către xxx și prin primirea nemijlocită de la xxx a sumei de 1500 lei.

Colegiul penal apreciază ca un mod de apărare a inculpatului declarațiile lui xxx privind faptul că nu este vinovat, fiind apreciat ca un drept al inculpatului de a nu recunoaște vinovăția, totodată nerecunoașterea vinei nu echivalează cu achitarea persoanei din moment ce probele cercetate demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM.

Colegiul penal la stabilirea pedepsei inculpatului ține cont de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.(2) CP RM, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei potrivit prevederilor art.75 CP, de scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Astfel la numirea pedepsei inculpatului se ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care este calificată ca infracțiune gravă, de sancțiunea prevăzută de lege la momentul comiterii faptei, de persoana celui vinovat, care nu a fost judecat, nu se află la evidență la medicul psihiatru și medicul narcolog, se caracterizează pozitiv, este căsătorit și are un copil minor, fiul xxx, născut la xxx, ține cont de circumstanțele cauzei stabilite.

Circumstanțe agravante și atenuante pe caz nu s-au stabilit.

Colegiul penal se conduce de prevederile art.75 al.1 CP RM, potrivit căruia se indică, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Partii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În baza celor relatate mai sus instanța de apel consideră necesar a stabili în privința inculpatului xxx pedeapsa sub formă de închisoare cu amendă în limitele sancțiunii infracțiunii incriminate la momentul comiterii faptei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor de poliție pe un termen de 5 ani.

Legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului – acesta este unul din principiile aplicării Codului penal.

Închisoarea este una dintre cele mai grave pedepse și se aplică doar în cazurile când corectarea și reeducarea condamnatului nu este posibilă fără izolarea lui de societate.

Colegiul penal menționează în sensul respectiv prevederile art. 90 al.1 CP RM, potrivit căruia, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai deocârm în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În cazul dat, pe linia de argumente expuse, ținînd cont de persoana inculpatului, de faptul că se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale și că are un copil minor, Colegiul penal ajunge la concluzia că în circumstanțele stabilite nominalizate a cauzei penale în cazul dat există circumstanțe importante care permit condamnarea inculpatului cu suspendarea pedepsei prevăzută de art.90 CP RM, că scopul corectării și reeducării inculpatului se va atinge și fără izolarea inculpatului de societate, fiind posibil de a dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art.90 CP RM, pe un termen de probă, dînd posibilitate reală inculpatului să dovedească corectarea prin comportament exemplar și muncă cinstită, nesăvîrșind o nouă infracțiune.

Careva interdicții de aplicare a prevederilor art.90 CP nu s-au constatat.

În viziunea instanței de apel, pedeapsa închisorii stabilită anume cu aplicarea art.90 CP RM, precum și cu amendă și privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele poliției este echitabilă faptelor infractorice comise, corespunde normelor legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale.

În aspectul celor menționate mai sus Colegiul penal convine că apelul declarat de procuror urmează a fi admis, sentința urmează a fi casată total, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță, în aspectul nominalizat.

Conducîndu-se de art.art.art.415 al.1 p.2 CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Admite apelul declarat de procurorul în Serviciul Nord al Procuraturii Anticorupție Diaconu Iulian împotriva sentinței Judecătorei Sîngerei din 12.05.2014, sentință care se casează total, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță după cum urmează.

xxx se constată vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 al.2 lit.c CP RM, cu numirea pedepsei sub formă de 5/cinci/ ani închisoare cu amendă în mărime de 1000/una mie/ unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în cadrul organelor de poliție pe un termen de 3/trei/ ani.

În baza art.90 CP RM se suspendă condiționat executarea pedepsei închisorii în privința lui xx cu stabilirea perioadei de probațiune de 3/trei/ani.

Se soluționează chestiunea corpurilor delictive în modul următor:

-porțiunea de hîrtie cu numărul de telefon -R de model "Barges" cu inscripția " Nr.1 Înscrieri operative video 06.09.2013", CD-R de model "Barges" cu inscripția "Nr.1 Înscrieri operative audio 06.09.2013", purtătorul de informație de tip DVD-R de model "Titanum", cu capacitatea memoriei de 4,7 GB, nr.1 Biliceniei Vechi din 06.09.2013, purtătorul de informație de tip DVD-R de model "Titanum", cu capacitatea memoriei de 4,7 GB, nr.2, Biliceniei Vechi din 06.09.2013 urmează a fi păstrate la materialele dosarului penal.

-tampoanele de vată sterilă, mănușile sterile, o porțiune de hîrtie de culoare albă a fi nimicite la intrarea sentinței în vigoare;

-mijloacele bănești în sumă de 1500 (una mie cinci sute) lei urmează a fi trecute în folosul statului.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

**Președintele ședinței, judecător
Judecător
Judecător**

**Rotaru Ala
Burdeniuc Ruslana
Pușca Dumitru**